

РЕШЕНИЕ

№ 5213

гр. София, 02.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 02.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2435** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН, вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ чрез юрк. Г. Н. срещу Решение № 497/30.01.2023г. по НАХД № 6848/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), 18-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 53-00-410/29.03.2021г., издадено от гл. юрисконсулт на О. – С. към А., с което на „Изотех Груп“ ЕАД, на основание чл. 54, ал. 1 във вр. с чл. 53 ал. 1 от Закона за пътищата е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „в“ от ЗП.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че безспорно са установени обстоятелствата свързани с нарушението. Счита се, че при постановяване на решението е допуснато нарушение като НП е отменено само на процесуално основание. В тази връзка се излагат съображения, че СРС не е обсъдил материалната законосъобразност на атакуваното постановление. Излагат се съображения за липса на мотиви по същество на спора. Иска се съда да отмени атакуваното решение като неправилно и незаконосъобразно и да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът Агенция „Пътна инфраструктура“ чрез юрк. Г. Н. поддържа жалбата с релевираните доводи в нея. Моли за отмяна на атакуваното решение. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – „Изотех Груп“ ЕАД, не заема становище и не е изпраща представител. Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е отменил изцяло наказателно постановление наказателно постановление (НП) № 53-00-410/29.03.2021г., издадено от гл. юрисконсулт на О. – С. към А., с което на „Изотех Груп“ ЕАД, на основание чл. 54, ал. 1 във вр. с чл. 53 ал. 1 от Закона за пътищата е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „в“ от ЗП.

Решението на Районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да отмени Наказателното постановление само на процесуално основание СРС е приел, че обжалваното НП е издадено след изтичане на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Тъй като процесният АУАН, приложен по преписката като заверено копие, е съставен на 11.06.2020г., а обжалваното НП е издадено на 29.03.2021 г. В тази връзка е изложил е съображения, че съгласно задължителната тълкувателна практика (съвместна) на ВКС и ВАС, сроковете по чл. 34 от ЗАНН са давностни и в тази връзка разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН препраща към уредбата на давността съгласно НК, т. е. в случая, прилагайки по този начин съответно уредбата по чл. 81, ал. 3 от НК вр. чл. 34, ал. 3 от ЗАНН при всяко положение с изтичането на срок от 9 месеца от съставянето на АУАН (т. е. надвишаващ с 6-месечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН), в който срок не е било издадено НП, настъпва т. нар. „абсолютна“ давност.

Решението като краен резултат е правилно и следва да се остави в сила, по следните съображения:

Правилен е решаващият извод на районния съд, че наказателното постановление е издадено след изтичане на давностния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, което е съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до незаконосъобразност на санкциониращия акт. След като НП е било издадено след изтичане на шест месеца от съставянето на акта за извършване на административно нарушение № 8 съставен на 11.06.2020 год. и 6-месечният срок за издаване на наказателно постановление е изтекъл на 11.12.2020г., а обжалваното НП № 53-00-410 е издадено на 29.03.2021 год. то са налице безспорни доказателства, че същото е издадено след изтичането на срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. В случая с изтичането на крайната дата за издаване на наказателното постановление – 11.12.06.2020г., предвид разпоредбите на чл. 11 от ЗАНН, във вр. с чл. 79-81 от ЗАНН се преклудирала възможността за издаване на законосъобразно НП. АНО е имал достатъчно време да се произнесе с НП в законоустановения срок и неиздавайки процесното НП в този императивен давностен срок е допуснал съществено нарушение на процесуалния закон. В т. 1 на

Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ОСС от НК на ВКС и II колегия на ВАС изрично е прието, че сроковете по чл. 34 от ЗАНН са давностни. След като регламентираният в сочения текст срок е давностен, то с изтичането му се погасява възможността да бъдат реализирани всички правомощия на наказващия орган по административнонаказателното правоотношение и има за последица невъзможност да се образува, респективно прекратяване на образуваното административно наказателно производство. Давността е свързана с идеята, че продължителното бездействие на правоимащия субект /административно наказващият орган/ създава неоправдано положение на несигурност в правния мир. Според Постановление № 10 от 28. IX. 1973 г., Пленум на ВС, което не е загубило все още правното си действие, едно от основните условия за провеждане на административнонаказателно преследване е да не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, поради което административно наказващите органи и съдилищата са длъжни да следят служебно за това.

Следва да се отбележи, че режимът на давността при административнонаказателните производства е съобразен с целите и характера на административнонаказателната отговорност, а именно - изискванията за бързина при установяване на административното нарушение, образуването на производството, санкционирането на нарушението и изпълнението на наказанието.

Наред с това само шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН обвързва административно наказващия орган със задължението да се произнесе с налагане на административно наказание или имуществена санкция в шест месечен срок от образуване на административнонаказателното производство, тоест от съставяне на АУАН, а в случая наказателното постановление е издадено извън рамките на този срок. Предвид изложените съображения така издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно и правилно е отменено от Софийски районен съд.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, макар и своевременно отправена, претенцията на касатора за присъждане на разноски се явява неоснователна.

Водим от горното, Административен съд - София град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 497/30.01.2023г. по НАХД № 6848/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), 18-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.